

РЕШЕНИЕ

№ 3099

гр. Пловдив, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Таня Асп. Г. Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Д.а
като разгледа докладваното от Таня Асп. Г. Точевска Гражданско дело №
20225330107252 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 128, т. 2, вр. с чл.
245, ал. 1 от Кодекса на труда, и чл. 86 от ЗЗД.

Ищцата Г. И. К., ЕГН: *****, от гр.*****, обл. *****, ул. „*****“ № ****, чрез
пълномощника адв. К. А., със съд. адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, ет. **, оф. **** е
предявила против „Сиана консулт 2020“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на
управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Иван Шишман“ № 6, представлявано от управителя М. М.
обективно съединени иски с правно основание чл. 128, т. 2 вр. чл. 245, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на
труда, вр. с чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника да ѝ заплати сумата в общ размер на *****
лева (хиляда петстотин и пет лева и петдесет стотинки) - представляваща неизплатени трудови
възнаграждения за периода *****г. – *****г. включително, помесечно посочени в исковата
молба, ведно със законната лихва върху всяка от главниците от предявяване на иска до
окончателното изплащане.

В исковата молба се твърди, че между страните съществувало трудово правоотношение
въз основа на тр. договор от *****г., като ищцата е заемала длъжността „*****“ в периода *****
– ***** в офис на дружеството в с. *****, общ. *****. Уговорено било ***** ден с
***** лева. Трудовото правоотношение било прекратено на ***** г., като при прекр. на ищцата
останали неплатени тр. възнаграждения - *****лева, от които за *****г. – ***** лева, по
*****лева за всеки месец в периода ***** г. – *****г. и *****лева за *****г. Ответникът
бил поканен от ищцата да ги заплати, но отказал, поради което се моли да бъде осъден за
заплащането им, като се претендират зак. лихва и разноски.

Препис от исквата молба е редовно връчен на ответника, като в законоустановения срок писмен отговор е постъпил, чрез адв. П. П..

С отговора се взема становище за допустимост, но неоснователност на исквете. Не се спори, че между страните е сключен тр. договор, но се оспорва неговата валидност, оспорва се вида на същия, както и се оспорва твърдението на ищцата, че не е получила тр. си възнаграждение. Твърди се, че не е ясно договорът срочен ли е бил или за неопределено време, доколкото в същия едновременно било посочено както, че е за неопределен срок, така и че се уговаря 6-м срок за изпитване в полза на работодателя. Не било посочено и кога е платимо тр. възнаграждение. Оспорва се да е спазена писмената форма за сключването му, като се твърди същият да не е подписан от работодателя. Признава се за безспорно, че ищцата е заемала длъжността *****, в ответното дружество, и че в периода *****г. – *****г. е изпълнявала тр. си задължения. Твърди се ТПО да е прекратено по взаимно съгласие на страните.

Оспорва се твърдението на ищцата да не е получила тр. си възнаграждения, в която връзка се излагат следните съображения – ищцата работила като*****, била*****, тр. й задължения били да *****, да *****, да *****, да *****. Същата боравила със сметките и средствата на дружеството, като била изрично упълномощена за това, дейността й била в касата на офиса на Изипей в с. Ръжево Конаре, като единствена имала достъп до паричните средства на дружеството. Тя осъществявала цялостната дейност на същото, подписвала всички договори от името на дружеството, като фигурирала като лице за контакт със служителите на СОТ. Ищцата била доверено лице на дружеството, поради това, че е близка на съпруга на управителката. Твърди се ищцата редовно да е получавала възнаграждението си, като същата да е била лицето, което изплащало възнаграждението на служителите на дружеството, но злоупотребяла с положението си и не е подписвала във ведомостите за заплати. Отношенията между ищцата и дружеството се влошили в момента, в който била констатирана липса в размер на 6200 лева от касата на офиса на дружеството на *****г. Ищцата звъняла на тел. 112, за да съобщи за грабеж, но не знаела колко пари има в касата. В хода на образуваното досъдебно производство неколkokратно променяла показанията си в досъдебното производство на РУ *****. Впоследствие през м. *****г. била отнета и шофьорската й книжка, поради което заявила на работодателя, че вече няма възможност да пътува до работното си място. До прекратяване на ТПО била карана на работа от приятеля си И. С., а впоследствие дружеството подало сигнал в РП ***** за липси в касата, за което било образувано ново досъдебно производство. С оглед влошените отношения между страните ТПО било прекратено по взаимно съгласие през м. *****г.

Оспорва се и размерът на трудовите възнаграждения на ищцата за процесния период, твърди се същите да са в нетен размер 1157, 31 лева, като се сочат конкретни месечни суми и дати на изплащане на същите, последното ТВ било за м. *****г. и сумата от 166, 01 лева нетна сума за получаване й била изплатена на *****г. Сумите били заплащани в брой, като ищцата отказвала да подпише ведомостите.

С оглед на горното се моли исквете да се отхвърлят.

В съдебно заседание, ищецът чрез пълномощниците си адв. А. и адв. С. поддържа исквете, оспорва твърдението, че е получила трудовото си възнаграждение, претендира разноски.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника си адв. П. оспорва исквете, счита същите за недоказани, житейски нелогични, тъй като всички парични средства на дружеството са минавали през ищцата и е нелогично тя няколко месеца да работи, без да получава

тр. възнаграждение. Евентуално, в случай, че тези доводи не се възприемат, оспорва исковете над установения от в. лице размер. Също претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

От събраните по делото писмени доказателства - трудов договор от *****г., заверено копие на тр. книжка на ищцата, с вписани данни за работодател – ответника, надлежно оформени, разчетно-платежни ведомости, справки и декларации от НАП, подавани от работодателя, се установява, че ищцата е работила по трудово правоотношение с ответника на длъжност – касиер, с основно месечно възнаграждение 325 лева на 4-часов работен ден, за периода *****г. – *****г., като ѝ се зачита 4 месеца и 23 дни тр. стаж от ответника за този период. ТПО е регистрирано в НАП, подавани са необходимите справки-декларации, по ведомостта е начислявано тр. възнаграждение, както следва - Ведомостите представляват електронни разпечатки без подпис на когото и да било – управител, главен счетоводител или касиер, посочени са две имена – на управител като съставител и на служител, на който се начисляват възнагражденията, същите нямат и характеристиките на документ по смисъла на ГПК, тъй като са посочени имена, но нямат подпис на съставител. Според т. нар. „ведомост“ дружеството има само един служител – Г. И. К., отбелязана е брутна сума, удръжки, нетна сума за получаване, но същите представляват ел разпечатки без автор, без подпис на съставител и не се кредитират от съда. Представят се и разпечатки за вноски към бюджета, също без автор, които нямат характер на документ.

За установяване размера на дължимите на ищцата тр. възнаграждения за процесния период по делото е изслушано заключение на допуснатата ***** С. К., изготвено на база на постъпилата информация от ТД на НАП Пловдив и представените по делото писмени доказателства. От същото е видно, че за периода м. *****г. – м. *****г. на ищцата е начислено брутно ТВ в р-р на 1321, 81 лева, удръжките възлизат на 296, 12 лева, нетната сума за получаване възлиза на 1025, 69 лева, като няма данни за изплащането ѝ срещу разписка или подпис във ведомостта, нито по банков път. По ведомост на ищцата е начислено и обезщетение за неползван ПГО, за което също няма писмени данни за плащане.

Съдът кредитира заключението като обективно и компетентно изготвено, от специалист, разполагащ с необходимите знания в съответната област. Същото не е оспорено от страните.

В подкрепа на твърденията на ответника, че ищцата е била лицето, което разполага с паричните средства на дружеството, и сама си е изплащала възнагражденията, са представени следните доказателства – пълномощно от *****г. с нот. заверка на подписа, с което М. М., управител на ответника, упълномощава ищцата да сключва, изменя и прекратява договори за банкови сметки, договор за ел. банкиране и да се разпорежда със средствата по банковите сметки на дружеството и др., уведомление от Районна прокуратура ***** за образувано ДП по пр. преписка № *****г. за престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК, договор с „Банка ДСК“ ЕАД, сключен между банката и работодателя, който е представляван от ищцата, договор за наем на помещение, по който дружеството е представлявано от ищцата, договор за охрана със СОТ, който се твърди да е сключен от името на дружеството от ищцата.

Ответникът е бил задължен по реда на чл. 190 от ГПК да представи личното трудово досие на ищцата на два пъти, като не е представил същото. С оглед на горното по делото липсва длъжностна характеристика на ищцата, от която да е видно какви конкретно тр. задължения са ѝ

възложени, вкл. и за изплащане на възнаграждения сама на себе си, каквито ответната страна твърди да е имала.

Ищцата е изслушана по искане на ответника по реда на чл. 176 от ГПК, като същата е отговорила на редица въпроси, вкл. и неотносими към настоящия спор, а към друг спор между същите страни. В обясненията си ищцата е отговорила, че е била касиерка на ответника, имали са уговорка като се развие офиса в с. *****, тогава да ѝ се изплатят закуп възнагражденията, това представлявал офис – каса на „****“, в който гражданите заплащали своите сметки, ищцата им издавала бележки, парите оставали в касата и в края на работното време превеждала парите по сметката на дружеството. Бил извършен грабеж на *****г. на около 6000 лева от касата на дружеството и оттам насетне отношенията между ищцата и работодателя, както и между приятеля ѝ И. С. и съпругът на управителката, се влошили и всичко започнало оттам. Сочи дата през м. ***, когато ѝ е било отнето СУМПС, но твърди това да няма отношение към спора и към изпълнение на тр. ѝ функции.

Други доказателства по делото не са събрани, изменение на иска не е правено.

При така установените факти от значение на спора съдът достигна до следните правни изводи:

За да се уважи искът по чл. 128, т. 2 от КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца неплатеното трудово възнаграждение, е необходимо ищецът да установи, че през процесния период е работил при ответника, изпълнявал е трудовите си задължения, както и размера на дължимото трудово възнаграждение за този период. В тежест на ответната страна е да установи, че е заплатила същото, респ. че не се дължи на друго основание.

От представените доказателства безспорно се установи, че през процесния период ищецът е работил в ответното дружество по трудово правоотношение, че е полагал труд, че трудовото правоотношение е прекратено, както и че не му е платено дължимото трудово възнаграждение. Видно от заключението на вещото лице, неплатеното нетно трудово възнаграждение на ищеца за проц. период възлиза на 1025, 69 лева (хиляда двадесет и пет лева и шестдесет и девет стотинки). Установи се, че ищцата е полагала труд, че ѝ е начислено тр. възнаграждение, начислявани са осигуровки и са подадени необходимите документи към ТД на НАП – *****, както че ищцата е полагала труд, и че тр. ѝ възнаграждение в този размер, нетна сума за получаване, която е начислена и по т. нар. „ведомост“. Основният спор по делото е дали тази сума е платена на ищеца и по какъв начин.

В случая съдът намира за недоказани твърденията на ответника ищцата да е получила трудовите си възнаграждения. В случая ответната страна следва да установи по безспорен и категоричен начин какви точно суми е платила на ищеца и на какво основание, като доказателства за извършеното плащане могат да бъдат подписи във ведомостта, платежни нареждания с посочено основание за плащане, разписка, респ. РКО с посочена сума и за кой месец ТВ представлява същата, и всички други документи, имащи характер на разписка и съдържащи следните реквизити – точна сума, лице, на което се плаща, основание и сума за получаване, като това основание следва изрично да бъде вписано, че представлява тр. възнаграждение и за кой месец. Следва да е налице и подпис на ищеца в случай, че сумата не се изплаща по банков път. В случая такива доказателства не се представиха, не са налице никакви доказателства ищецът да е имал задължение да изготвя ведомостите, да ги съхранява и сам да заплаща възнаграждението си, както и да е отказал да полага подписи във ведомостта. В случая ведомости реално липсват, тъй

като представените разпечатки от електронна система без подписи на лица, които са ги изготвили, без подпис на управител могат да се съставят по всяко време, нямат достоверна дата, нямат автор, нямат подпис на управител и печат на дружеството. Липсват каквито и да било данни, не доказателства, на ищцата да са възлагани задължения сама да изплаща възнаграждението си, да изготвя или да съхранява ведомости. Обстоятелството, че е била упълномощена да открива банкови сметки, да борави с парични средства на дружеството и е назначена да бъде касиер, да получава плащания от трети лица, които суми впоследствие да превежда по сметка на дружеството не води априори до извода, че е получила трудовото си възнаграждение за процесния период. Заплащане на трудови възнаграждения се установява по точно определен начин, в случая това не е установено по делото. Действително подлежи на доказване обстоятелството, че на ищцата е било възложено съхраняване на ведомости, изплащане на заплати (съгласно представената „ведомост“ тя е единствен служител на дружеството), отказ на ищцата да подпише ведомостта, въпреки получаване на сумата, но тези обстоятелства също подлежат на установяване при условията на пълно и главно доказване за всеки един конкретен месец, в случая доказване на тези обстоятелства не е проведено въобще. В случая ведомости реално няма, разпечатките нямат характер на такива, няма и доказателства за извършено плащане. Самият ответник не е изложил дори конкретни твърдения в тази връзка, за да може да претендира установяване на подобни обстоятелства със свидетели. Въпреки това му е бил допуснат свидетел за установяването им, какъвто не е ангажиран от ответната страна.

С оглед на горното съдът намира искът за заплащане на трудово възнаграждение за периода ****г. – *****г. за основателен до размера на установената от в. лице сума от 1025, 69 лева – нетна сума за получаване. Ето защо искът ще се уважи в този размер, като за разликата до пълния предявен такъв от 1505, 50 лева ще се отхвърли като неоснователен.

На ищеца следва да се присъди законната лихва върху всички главници, тъй като вземанията са лихвоносни и такава е претендирана, а исковата молба има характер на покана.

С оглед изхода на спора всяка страна има право на разноски по делото – ищецът съразмерно с уважената, а ответникът с отхвърлената част от исковете. Ищецът претендира разноски и доказва заплатени такива в размер на 300 лева – адв. възнаграждение. Съразмерно с уважената част на иска му се следва сумата от 204, 39 лева. Ответната страна претендира разноски, доказва такива в размер на 336 лева платено адв. възнаграждение и 5 лева за съдебно удостоверение, общо 341 лева. Съразмерно с отхвърлената част на иска полагащите се на ответника разноски възлизат на 108, 68 лева. При извършване компенсация разноските на двете страни, от страна на ответника следва да се заплатят на ищеца 95, 71 лева (деветдесет и пет лева и седемдесет и една стотинки) – разноски по съразмерност и компенсация, като на ответника разноски не следва да се присъждат.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважения иск, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 50 лева (петдесет лева) - ДТ по иска с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ. В негова тежест следва да се възложат и направените разноски от бюджета на съда за съдебно-счетоводна експертиза – 100 лева (сто лева). Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Сиана консулт 2020“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Иван Шишман“ № 6, представлявано от управителя М. М. да заплати на Г. И. К., ЕГН: *****, от гр. *****, обл. *****, ул. „*****“ № **, чрез пълномощника адв. К. А., със съд. адрес: гр. *****, ул. „*****“ № ****, ет. **, оф. *** следните суми: сумата от **1025, 69 лева** (хиляда двадесет и пет лева и шестдесет и девет стотинки), представляваща **неплатено нетно трудово възнаграждение** за периода ****г. – ****г. включително, ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба – ****г. до окончателното им плащане, както и сумата от **95, 71 лева** (деветдесет и пет лева и седемдесет и една стотинки) – **разноски** по съразмерност и компенсация;

като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над сумата от 1025, 69 лева (хиляда двадесет и пет лева и шестдесет и девет стотинки) до пълния предявен размер от 1505, 50 лева (хиляда петстотин и пет лева и петдесет стотинки), като неоснователен.

ОСЪЖДА „Сиана консулт 2020“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Цар Иван Шишман“ № 6, представлявано от управителя М. М. да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд следните суми: сумата от **50 лева** (петдесет лева), представляваща **държавна такса** върху уважените искиове, и сумата от **100 лева** (сто лева) – **разноски** за ССЧЕ от бюджета на съда.

ДОПУСКА на осн. чл. 242, ал. 1 от КТ предварително изпълнение на решението.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от датата, на която е обявено постановяването му – **21.09.2022г.**, на осн. чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____